

Diệt ác chưa bao giờ nghĩ sẽ được khen thưởng

 TRƯƠNG THÀNH

Phan Tấn Vinh tên gọi thân thương là Bốn Vinh, sinh ra trong một gia đình có truyền thống cách mạng tại thôn 7 xã Kỳ Mỹ nay là thôn Phú Mỹ xã Tam Phước huyện Phú Ninh. Năm 13 tuổi, người thiếu niên có vóc dáng cân đối, thanh mảnh, nhanh nhẹn và đã bắt đầu bộc lộ tố chất ứng xử thông minh; Vinh được các anh trong Ban chỉ huy Xã đội Kỳ Mỹ tin tưởng giao nhiệm vụ theo

đôi nắm tình hình hoạt động của địch, kịp thời cung cấp tin báo, phục vụ cho du kích triển khai nhiệm vụ đánh địch, diệt ác phá kìm. Sau một thời gian được các anh du kích xã hướng dẫn giúp đỡ, Bốn Vinh tham gia du kích thôn, cầm súng trực tiếp chiến đấu hết sức ngoan cường. Năm 1971 tròn 17 tuổi, được tổ chức giao nhiệm vụ làm Xã đội trưởng xã Kỳ Mỹ. Tuổi đời còn rất trẻ nhưng trọng trách thì vô cùng lớn lao, Phan Tấn Vinh vốn là người thông minh, biết lắng nghe, phân tích và tổng hợp tình hình mang tính khách quan, lại thể hiện được tinh thần dũng cảm, mưu trí trong mọi tình huống

nên được đồng đội tin yêu mến phục và cấp trên tin tưởng vào khả năng chỉ huy của người xã đội tuổi 17 này.

Thật vậy, tháng 5 năm 1970, với khả năng chỉ huy ứng biến linh hoạt và cách đánh khôn khéo, bất ngờ, lần đầu đánh địch bằng 2 quả mìn tự tạo, Vinh đã bố trí đội hình du kích đánh lừa, để kéo địch đi vào đúng trận địa phục kích của ta, mìn nổ, du kích nhanh chóng khép đội hình và diệt tại chỗ 25 tên, bị thương 10 tên, số còn lại tháo chạy tán loạn, buộc địch phải từ bỏ trận càn quét hôm ấy và tài sản, tính mạng nhân dân được an toàn.

Một tháng sau đó, vào khoảng trung tuần tháng 6 năm 1970, Bốn Vinh cùng đồng chí Tiến bất ngờ nổ súng chặn đánh trung đội biệt lập càn vào thôn 7 xã Kỳ Mỹ trong điều kiện không tương quan lực lượng; biết vậy nhưng cả hai Vinh, Tiến bình tĩnh, mưu trí, quần nhau với địch hơn 2 giờ đồng hồ, tiêu diệt 5 tên và làm bị thương 3 tên. Địch lập tức củng cố đội hình, dựa vào số đông, chúng chia nhiều hướng phản công, sau đó chúng chiếm được trận địa lấy xác chết và khiêng thương, nhưng không thấy “Cộng sản” vì Vinh- Tiến đã kịp xuống hầm bí mật. Không tìm được dấu vết, địch chủ quan tập trung nghỉ ngơi, lúc này Vinh với Tiến cả 2 người thì thầm tính kế và rời hầm bí mật, dũng cảm bò đến nơi bọn chúng tập trung đông nhất ném liền 6 quả lựu đạn, diệt tại chỗ và làm bị thương nhiều tên, cả trung đội địch một lần nữa tháo chạy thục mạng.

Chưa hết, còn đây là 2 trận mà Vinh, Tiến cải trang lính ngụy đánh “xuất quỷ nhập thần” giữa ban ngày diệt tên S đại đội trưởng lính biệt lập, tên ác ôn khét tiếng và “mâm Hội đồng” xã Kỳ Mỹ. Vào tháng 3 năm 1971, sau khi được tin cơ sở báo tên S sẽ đi kiểm tra đồn Cây Cốc và đồn 35. Trước khi đi, chúng cho lính gác bảo vệ dọc đường. Bốn Vinh bàn thảo với Tiến nhiều phương án, vì tên này rất ranh ma, cuối cùng chốt phương án muốn diệt nó phải cải trang lính

bảo vệ đường và chọn nơi nào thừa lính và chúng cho là an toàn nhất thì hành động. Sau khi quan sát, Vinh chọn đoạn đường cách đồn 18 khoảng 200m và cả 2 cải trang giống y như lính ngự ra đứng gác đường. Khoảng 8 giờ sáng, tên L chở tên S bằng Honda đi lên, nhưng cả 2 Vinh -Tiến đều không biết mặt tên S nên để chúng qua khỏi và tiếp tục quan sát, nhưng không phát hiện được gì. Hai anh nghi tên ngồi sau xe Honda lúc đi lên là S. Vinh và Tiến kiên nhẫn chờ, đến 10 giờ cùng ngày chúng quay xuống, cách 50m Vinh mở khóa súng AR-15 bước ra đón xe, xe không dừng mà lao thẳng vào Tiến, tên S ngồi sau vừa rút súng Col-45 thì Vinh đã nhanh chóng đẩy thẳng vào bọn chúng một loạt đạn AR-15, cả 2 tên S và L nằm phơi thây trên mặt đường không một lời trần trối, Vinh và Tiến nhanh chóng thu 1 súng Col-45 và cả hai thoát hiểm về hầm bí mật an toàn.

Sau những trận đánh đầy mưu trí và kế hoạch diệt ác tảo bạo của ta, địch vừa hoang mang lo sợ, vừa tăng cường kìm kẹp, làm cho phong trào cách mạng của ta hoạt động khó khăn và có xu hướng suy yếu dần. Bốn Vinh bàn với Bí thư Chi bộ xã Lê Đình Thoàn tìm cách phải tiêu diệt cho được “mâm Hội đồng” xã Kỳ Mỹ để tạo áp lực cho địch giảm bớt kìm kẹp và gây tiếng vang lớn, tạo niềm tin trong cán bộ, chiến sỹ và nhân dân ta. Được Bí thư Chi bộ xã đồng tình nhưng còn cách đánh thế nào cho hiệu quả, tránh thương vong cho đồng bào và anh em du kích phải an toàn tuyệt đối là việc khó, nhiều lần bàn tới, tính lui nhưng rồi Bí thư xã và Xã đội cũng chốt được phương án; chắc chắn nhất cũng phải cải trang lính ngự. Bốn Vinh được giao nhiệm vụ tổ chức và chỉ huy trận đánh. Để đảm bảo thắng lợi và diệt gọn mâm Hội đồng phải có 3 đồng chí; sau khi bàn bạc thống nhất, Chi uỷ giao nhiệm vụ cho Vinh, Tiến và Diện. Vấn đề lo nhất là cả Vinh và Tiến đều quá quen mặt với dân khu vực này, kể cả một số tên nghĩa quân cũng

biết mặt hai anh; thứ nữa là quân phục của tổ không đồng bộ, nên khi trà trộn với bọn lính dễ bị lộ. Nhưng Vinh đã xác định quyết tâm, dù có hy sinh cũng quyết đánh cho bằng được bọn này để lấy lại niềm tin cho nhân dân. Thế là chốt phương án và phân công nhau hành động, lần thứ nhất vào, Vinh phát hiện thấy có nhiều người quen nên cả 3 ra ám hiệu lảng tránh, giả vờ đi bặt chim quanh quẩn trong vườn dân; cách mục tiêu 50m và phải trà trộn cả ngày với tiểu đoàn địa phương quân đi càn nhưng không thực hiện được mục tiêu đặt ra. Lần thứ hai, cả 3 cải trang giống lính ngự hơn, nhưng lần này bọn biệt lập tụ tập khá đông nên cũng không đánh được. Lúc này có ý kiến đề nghị đánh bọn biệt lập vì sợ vào ra nhiều lần dễ bị lộ, nhưng Bốn Vinh không đồng ý, động viên anh em kiên trì chờ thời cơ thuận lợi hơn, chắc chắn hơn mới đánh; xác định lần này vẫn chưa bị lộ thì lần sau vẫn còn cơ hội, hãy bình tĩnh, không vội vàng, quyết tâm đánh cho bằng được.

Ngày 9 tháng 6 năm 1971, cách 2 lần trước chỉ mấy ngày, nhận được tín hiệu đầy đủ của du kích mật, bọn chúng đã có mặt đầy đủ, trước và sau phòng làm việc không có lính ngự, cả 3 anh thân nhiên mặc quân phục lính ngự đi thẳng vào mục tiêu như không có vấn đề gì, Bốn Vinh chặn cửa chính phía trước, Tiến và Diện kịp thời có mặt ở 2 cửa sổ phía sau, nhanh như chớp các anh đã ném 2 trái lựu đạn M26 vào phòng, bọn chúng đa số không kịp trở tay, chỉ có 6 thằng nhanh hơn chạy ra cửa trước, Vinh bắn ngay loạt đạn AR-15 diệt gọn; sau đó mỗi anh ném bồi thêm 1 quả lựu đạn nữa cho chắc chắn tiêu diệt sạch cả mâm. Như vậy với 5 quả lựu đạn và 1 băng đạn AR-15 diệt gọn mâm Hội đồng xã 13 tên; trong đó có 01 tên Trưởng ty Điền địa là Quốc dân đảng, cả ba anh rút lui an toàn. Trận đánh lần này gây cho địch hoang mang cực độ, bọn ác ôn giảm bớt hung hăng, hạn chế việc đàn áp quần chúng nhân yêu nước. Nhân

dân khắp nơi vô cùng phấn khởi, càng tin tưởng hơn vào phong trào cách mạng của ta.

Trận đánh được Ban Chỉ huy Huyện đội, Tỉnh đội và Quân khu 5 tuyên dương đồng thời phát động phong trào học tập rộng rãi trong các lực lượng vũ trang. Du kích xã Kỳ Mỹ được tặng thưởng Huân chương Chiến công hạng ba và được ghi vào lịch sử những trận đánh điển hình trên chiến trường Khu 5.

Chiến công, nối tiếp chiến công; tháng 7 năm 1972, tổ du kích 3 đồng chí do Vinh chỉ huy thường xuyên mật phục trên đường Kỳ Lý-Kỳ Phước (ĐT 615 hiện nay) đoạn qua thôn 7 xã Kỳ Mỹ để theo dõi địch. Tổ du kích phát hiện thói quen địch, gần như quy luật, thường ngày chúng dùng 3 trung đội mở đường, sáng ra đưa quân lên lưng súc hai bên đường, nếu không phát hiện gì nghi vấn, đến trưa chúng tập trung lại các gốc cây dọc đường để trở nắng, nghỉ ngơi. Vinh chọn nơi địch có khả năng tập trung đông nhất, bí mật cho du kích tiếp cận trước mục tiêu, nằm “án binh bất động”; và một hôm cuối tháng 7, như mọi ngày, khi địch mất cảnh giác cũng là lúc Vinh bật tín hiệu, du kích nổ súng thẳng vào đội hình địch tiêu diệt gọn 01 tiểu đội biệt lập, thu toàn bộ vũ khí.

Trong thời gian từ năm 1967 đến tháng 3/1975, Phan Tấn Vinh đã trực tiếp tham gia chiến đấu, chỉ huy chiến đấu và phối hợp lực lượng chiến đấu trên 100 trận lớn, nhỏ; tiêu diệt 250 tên địch, trong đó có 25 tên Mỹ, 11 tên ác ôn, diệt 7 chiếc xe tăng, xe bọc thép, bắn rơi 1 máy bay HU-1A, thu 20 súng bộ binh các loại, cải tiến được trên 150 quả mìn, thâm nhập và xây dựng được nhiều cơ sở, trong đó có một số cơ sở trong hàng ngũ nghĩa quân địch đã tích cực hoạt động, cung cấp cho du kích hàng trăm quả lựu đạn, hàng ngàn viên đạn và quân trang, quân dụng để cải trang lính ngụy, nhiều lương thực, thực phẩm và thuốc men.

Sau năm 1975, Phan Tấn Vinh được điều động tăng cường cho xã Kỳ Bình (nay là xã Tam Thành) làm Chủ tịch UBND xã đến năm 1984; Năm 1985 đến 1986 học văn hóa và chính trị; Năm 1987 đến 1996 làm Bí thư Đảng bộ xã Tam Phước; Năm 1996-2004 là Thường vụ Thị ủy, Chủ nhiệm UBKT Thị ủy Tam Kỳ, Sau khi thành lập huyện mới Phú Ninh, Phan Tấn Vinh được Tổ chức phân công về tham gia Ban Thường vụ Huyện ủy và là Trưởng Ban Tổ chức Huyện ủy đến ngày nghỉ hưu.

Với thành tích chiến đấu ngoan cường, không ngại khó khăn, gian khổ, hy sinh, đồng chí Phan Tấn Vinh đã lập được thành tích đặc biệt xuất sắc trong chiến đấu, xây dựng cơ sở cách mạng, góp phần tạo nên thành tích chung của LLVT xã trong kháng chiến, được Nhà nước tặng thưởng Huân chương chiến công giải phóng hạng hai; 3 Huân chương chiến công giải phóng hạng ba và được Nhà nước phong tặng đơn vị Anh hùng LLVT nhân dân ngày 22 tháng 8 năm 1998. Cá nhân đồng chí được Chủ tịch nước phong tặng danh hiệu Anh hùng lực lượng vũ trang nhân dân ngày 5 tháng 12 năm 2007.

Tiếc thay anh Phan Tấn Vinh (Bốn Vinh) đã đi vào cõi vĩnh hằng! một con người Cộng sản trung kiên, một tấm gương sáng về tài năng và phẩm hạnh, một người đồng chí, người anh vô tư đến lạ thường, lúc nào cũng nghĩ về cái chung mà quên việc riêng. Khi được phong tặng danh hiệu Anh hùng lực lượng vũ trang nhân dân năm 2007 anh nói với tôi rằng “khi chiến đấu, diệt ác, phá kìm, mình cũng như đồng đội không ai nghĩ rằng để hôm nay được vinh danh, nhận thưởng”. Hôm nay ngồi biên tập lại thành tích của anh mà lòng đầy xúc động. Xin hương hồn anh nơi chín suối hãy coi đây là nén hương thơm của người đồng chí kính dâng người Anh hùng đã khuất./.